

пустиня която видѣхте, и патувахми къмъ Амореиската гора както Господь Богъ нашъ заповѣда намъ, и дойдохми до Кадисъ-варни. (20) И рѣкохъ ви: Дойдохте до Амореиската гора която ни дава Господь Богъ нашъ. (21) Ето, Господь Богъ твой туря прѣдъ тебе тази земя: възлѣзъ, завладѣй я както ти говори Господь Богъ на отциѣ ти: „Не бой се, и да не те е страхъ. (22) И дойдохте при мене всички вий и рекохте: Да проводимъ мажне прѣдъ насъ, и да съгледателствуваѣтъ за насъ земята, и да ни донесѣтъ отвѣтъ по кой път да възлѣземъ въ нея, и въ кои градове да идемъ. (23) Тая дума ми биде угодна; и ѣзихъ отъ васъ дванадесетъ мажне, по единъ мажъ отъ всяко племе. (24) И ѣхъ като тръгнахъ възлѣзохъ на гората, и дойдохъ до долината Есколъ и съгледателствувахъ я. (25) И вѣхъ въ рацѣтъ си отъ плодовѣта на земята та ни донесохъ, и донесохъ ни отвѣтъ и казахъ: „Земята е добра която Господь Богъ нашъ дава намъ.

(26) Но ѣвий не рачихте да възлѣзете, и въспротивихте се на повелѣнието на Господа Бога вашого. (27) И роптахте въ шатриѣ си и рекохте: „Понеже ни мразеше Господь наведе ни изъ Египетската земя за да ни прѣдаде въ рацѣтъ на Амореицѣтъ и да ни истребѣ. (28) Дѣ ще възлѣземъ ний? братията наши ни обезсърдиха и рекохъ: „Люде-тъ сж по голѣми и по високи отъ насъ: градовѣтъ голѣми и оградени до небето; още и ѣнаковитѣ синове видѣхми тамъ. (29) И азъ ви рѣкохъ: Да се не ужасавате и да се не бойте отъ тѣхъ. (30) Господь Богъ вашъ който върви прѣдъ васъ, той ще се бие за васъ по всичко както направи той за васъ въ Египетъ прѣдъ очѣтъ ви, (31) и въ пустинята, дѣто видѣ ти какъ Господь Богъ твой ѣти е носилъ както носи чловѣкъ сина си, въ

всякийтъ пътъ по който ходихте додѣ дойдохте на това мѣсто. (32) И въ това ѣне повѣрвахте Господа Бога вашого, (33) ѣкойто върѣше прѣдъ васъ въ пѣтьтъ ѣза да ви търсе мѣсто дѣ да турите станѣтъ, ноца сж огнь за да ви показва пѣтьтъ по който трѣбваше да вървите, а деня сж облакъ.

(34) И чу Господь гласѣтъ на думиѣтъ ви, и разгнѣви се, би заклѣ се и рече: (35) „Ни единъ отъ тѣзи чловѣци на този зълъ родъ нѣма да види добрата земя която се клѣхъ азъ да дамъ на отциѣтъ ви, (36) ѣсвѣнъ Халеуъ синѣтъ Иефонниевъ; той ще я види, и нему ще дамъ земята въ която сташи, и на синовѣтъ му, защото ѣнапѣлно послѣдва Господа. (37) И ѣна мене се разгнѣви Господь за васъ, и рече: Нито ти ще влѣзешъ тамъ: (38) „Иисусъ синѣтъ Навиевъ, ѣкойто прѣдстои прѣдъ тебе, той ще влѣзе тамъ. „Насърди го, защото той ще я наслѣдѣ на Израилъ. (39) И ѣдѣцата ви ѣза които говорѣхте че ще бждатъ разграбени, и синовѣтъ ви ѣкоито на днешний день не познаватъ добро или зло, тѣ ще възлѣзѣтъ тамъ, и на тѣхъ ще я дамъ, и тѣ ще я наслѣдятъ; (40) ѣа вий се върѣте та идѣте въ пустинята по пѣтьтъ на Червено Море.

(41) Тогѣвъ отговорихте и рекохте ми: „Свършихми противъ Господа: ний ще възлѣземъ и ще направимъ бой по всичко както ни заповѣда Господь Богъ нашъ. И прѣнасахте всякой воинскитѣ си оръжия, и съ лекомислие възлѣзохте на гората. (42) И Господь ми рече: Кажѣ имъ: „Да не възлѣзете нито да направите бой, (защото азъ не съмъ всрѣдъ васъ,) за да се не истрѣте прѣдъ праговетѣ си. (43) Така ви говорихъ; и не послушахте, но прѣстанихте повелѣнието Господне, и ѣсъ дѣраостъ възлѣзохте на гората. (44) И излѣзохъ на срѣща ви Амореи-

ѣ Числа 13; 26.

ѣ Исх. Нав. 1; 9.

ѣ Числа 13; 3.

ѣ Числа 13; 22—24.

ѣ Числа 13; 27.

ѣ Числа 14; 1—4.

Псал. 106; 24, 25.

ѣ Гл. 9; 28.

ѣ Числа 13; 28, 31—33.

Гл. 9; 1, 2.

ѣ Числа 13; 28.

ѣ Исх. 14; 14, 25.

Неем. 4; 20.

ѣ Исх. 19; 4.

32; 11, 12.

46; 3, 4.

Осія 11; 3, 9.

Дѣян. 13; 18.

ѣ Псал. 106; 24.

ѣ Исх. 13; 21.

78; 14.

ѣ Числа 10; 33.

20; 6.

ѣ Исх. 14; 14, 25.

ѣ Гл. 2; 14, 15.

ѣ Числа 14; 22, 23.

Псал. 95; 11.

ѣ Числа 14; 24, 30.

Исх. Нав. 14; 9.

ѣ Числа 14; 24.

ѣ Числа 20; 12, 27, 14.

Гл. 3; 26.

34; 4.

106; 32.

ѣ Числа 14; 30.

ѣ Исх. 24; 13, 33; 11.

Виж. 1 Цар. 16; 22.

ѣ Числа 27; 18, 19.

Гл. 31; 7, 23.

ѣ Числа 14; 31.

ѣ Числа 14; 3.

ѣ Исх. 7; 15, 16.

Рим. 9; 11.

ѣ Числа 14; 25.

ѣ Числа 14; 40.

ѣ Числа 14; 42.

ѣ Числа 14; 44, 45.